

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/230/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1307204762
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1307204762.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členiek senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v spore žalobcu: Q.. R. Q., N.. XX.XX.XXXX, A. D. Č.. XX, A., právne zast. Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., so sídlom Bajkalská 31, Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému: J.. Q. B., N.. XX.XX.XXXX, A. R. Č.. X, R., právne zast. JUDr. Emília Korčeková, advokátka so sídlom Malacká 2/B, Pezinok, IČO: 31 148 751, o ochranu osobnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.02.2017, č.k. 18C/32/2007-536, jednomyseľne takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie s a m e n í tak, že žaloba sa zamietá.
- II. Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do osobnostných práv žalobcu, konkrétne práv na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, a to písaním urážlivých, nepravdivých a pravdu skresľujúcich listov. Konkrétne je povinný zdržať sa tvrdení, že „žalobca ako súdny exekútor koná voči spoločnosti VENUS PROJECT SLOVAKIA s.r.o., so sídlom Limbová 3, Limbach, IČO: 31 342 841 s cieľom zlikvidovať túto spoločnosť, uvádza do omylu exekučný súd za účelom vylákať poverenia na vykonanie exekúcie voči tejto spoločnosti a získať tak bezdôvodné obohatenie a postupuje voči uvedenej spoločnosti vo výpalníckych aktivitách“. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil článkom 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), ust. § 11, § 13 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že v rámci vykonaného dokazovania prihliadol na výpoveď svedkyne Kataríny Sabovej, ktorá uviedla, že žalovaný sa žalobcovi vyhrážal, že ho zničí, spochybňoval jeho odbornosť (uvádzal, že žalobca nie je oprávnený vykonávať dražbu), že používal podobné slová ako: „sviňa, hajzel, hajzlovstvo“, ktoré vyjadrenia na adresu žalobcu súd prvej inštancie vyhodnotil ako spôsobilé zasiahnuť do jeho zákonom chránených osobnostných práv. S poukazom na uznesenie OR PZ v Bratislave zo dňa 04.02.2009, ktoré predložil žalovaný a z ktorého vyplýva, že svedkyňa K. B. v predmetnej veci podávala vysvetlenie, kde potvrdila, že sa nachádzala v priestoroch advokátskej kancelárie Q.. K. a počula žalovaného nadávať, súd vyhodnotil jej výpoveď ako dôveryhodnú a ničím nespochybnenu, ktorá nie je s osobou žalobcu nijak spájaná a skutočnosť, že sa svedkyňa v januári 2009 nachádzala v advokátskej kancelárii právneho zástupcu žalobcu sama o sebe nesvedčí o tom, že by svedkyňa nevypovedala pravdu o priebehu dražby, ktorá sa uskutočnila v roku 2007. Na základe tejto svedeckej výpovede súd prvej inštancie považoval za preukázané, že žalovaný svojimi vyjadreniami na adresu žalobcu počas priebehu dražby zasiahol do jeho osobnostných práv (do jeho občianskej cti), tvrdenia žalovaného (sviňa, hajzel, hajzlovstvo) boli objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv žalobcu, žalovaný verejne spochybňoval jeho odbornosť, a to za situácie, kedy prebiehala dražba,

príčom sa ochrany svojich práv, ktoré považoval za ohrozené, mohol domáhať zákonnou cestou, nie rušením priebehu dražby takýmto spôsobom. Rovnako vyjadrenie žalovaného, že žalobcu zničí a výber ostatných slov na jeho adresu považoval súd prvej inštancie za spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu a za zásah do občianskej cti žalobcu. Súd prvej inštancie nesúhlasil s tým, že nešlo o zásah do osobnostných práv, pretože k nemu došlo v rámci výkonu iného subjektívneho práva (výkon práv účastníkov občianskeho súdneho konania). Súd prvej inštancie potvrdil, že o neoprávnený zásah nejde vtedy, ak je zásah dovolený, respektíve jeho možnosť je predpokladaná zákonom, avšak len pokiaľ nie sú prekročené zákonom stanovené medze - teda za predpokladu, že sa stal primeraným spôsobom a zároveň nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých, s ohľadom sa zaistenie elementárnej úcty k dôstojnosti jej osobnosti, za všetkých okolností treba trvať. Takáto možnosť nie je daná, ak sa konajúci pri posudzovanom zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustí excesu. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie vyhodnotil, že práve o takýto prípad excesu sa jedná v prejednávanej veci, že žalovaný pri výkone svojich práv (účasť na dražbe) prekročil prípustnú mieru, slová ktoré zvolil nemožno akceptovať, nemožno ich tolerovať a ani spôsob akým spochybňoval odbornosť žalobcu nie je tolerovateľná. Žalovaný mal zákonné prostriedky, ktorými sa mohol voči priebehu dražby brániť, mohol aj spochybňovať výsledok činnosti žalobcu ako exekútora, ale nie prostriedkami, ktoré zvolil (slovný útok s použitím expresívnych slov a vyhrážok zničeni). Súd prvej inštancie tak v spore, v ktorom sa po zmene žaloby žalobca domáhal zdržania sa písania urážlivých, nepravdivých a pravdu skresľujúcich listov, konkrétne s tvrdeniami, že žalobca ako súdny exekútor koná voči spoločnosti žalovaného s cieľom zlikvidovať túto spoločnosť, že uvádza do omylu exekučný súd za účelom vylákať poverenia na vykonanie exekúcie voči tejto spoločnosti a získať tak bezdôvodné obohatenie a že postupuje voči uvedenej spoločnosti vo výpalníckych aktivitách, dospel k záveru, že konanie žalovaného, ktoré označil žalobca, možno považovať za zásah, ktorý bol objektívne spôsobilý narušiť zákonom chránené práva žalobcu na ochranu osobnosti, teda že negatívna žaloba na upustenie od neoprávnených zásahov, je dôvodná. Súd prvej inštancie uviedol, že predpokladom negatívnej žaloby je skutočnosť, že neoprávnený zásah trvá alebo je hrozba jeho opakovania a vyvodil, že žalobca v spore preukázal, že žalovaný vo vzťahu k tretím osobám vo svojich listoch naďalej odborne spochybňuje žalobcu v súvislosti s týmto konkrétnym exekučným konaním, teda možno konštatovať, že existuje hrozba opakovania konania, ktoré je schopné zasiahnuť do chránených práv žalobcu. Z uvedených dôvodov žalobe žalobcu súd prvej inštancie vyhovel. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) tak, že žiadna strana sporu nemá na náhradu trov konania právo z dôvodu, že žalobca nemal v konaní plný úspech, keď v časti bola jeho žaloba zamietnutá.

2. Proti rozsudku vo výroku I podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) CSP, t. j. že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie vedel a musel vedieť, že vo veci nevykonal riadne dokazovanie po zmene petitu dňa 17.01.2017, žalobca nebol po zmene petitu vypočutý, žalovaný mu nemohol klásť otázky a vypočúvať ho, vo veci neboli vypočutí svedkovia, ktorí by spoľahlivo osvedčili, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, a to obsahom údajného listu spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. (ďalej aj len „VENUS PROJECT Slovakia s.r.o.“) do exekučného konania, ktorého pravosť nebola v súdnom konaní osvedčená, žalobca nepreukázal vznik ani neoprávnenosť zásahu, nemajetkovej ujmy a jej výšky, intenzitu neoprávneného zásahu, teda neunesol dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie tendenčne nesprávne vec právne posúdil, keď žalovaný za údajný zásah do práv žalobcu nenesie zodpovednosť - išlo o výkon subjektívneho práva spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. - teda právnickej osoby, nie fyzickej osoby, keďže predmetný list z exekučného konania EX 38/2016, doručený exekútorovi dňa 19.05.2016 vyjadroval právny názor spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., v mene ktorej koná žalovaný, išlo o námietky povinnej voči exekúcii. S týmto sa súd prvej inštancie nevysporiadal, vec nesprávne právne posúdil a odňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom. Namietal porušenie zákona o advokácii právnym zástupcom žalobcu podaním zo dňa 17.01.2017 ako aj porušenie povinnosti mlčanlivosti žalobcu ako súdneho exekútora poskytnutím listu z exekučného konania EX 38/2016. Žalovaný zopakoval, že listom nezasiahol a ani nemohol zasiahnuť do práva žalobcu na česť a dôstojnosť, keďže sa jedná o vyjadrenie subjektívneho práva povinnej spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. v exekučnom konaní, teda

žalovaný ako fyzická osoba sa voči nemu žiadnych útokov nedopustil. Žalovaný ďalej namietal, že výrok č. I rozsudku je nevykonateľný a odôvodnenie je nepresvedčivé, nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, odporuje požiadavke na konzistentné odôvodnenie a s poukazom na pochybenia súdu prvej inštancie žiadal napadnutý rozsudok zrušiť resp. konanie zastaviť a žalovanému priznať náhradu trov konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu dňa 18.12.2020 a uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, súd prvej inštancie správne a úplne zistil skutkový stav veci, vo veci správne rozhodol, vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a zistené skutočnosti správne vyhodnotil a posúdil. Žalobca namietal, že žalovaný v odvolaní uvádza zavádzajúce a protichodné tvrdenia, keď na jednej strane sponchybňuje obsah listu, ktorý bol doručený žalobcovi ako súdному exekútorovi dňa 19.05.2016 a na strane druhej uvádza, že jeho obsahom žalovaný nezasiahol a ani len nemohol zasiahnuť do práva na česť a dôstojnosť žalobcu, keďže sa jedná o vyjadrenie subjektívneho práva povinnej VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. v exekučnom konaní, teda žalovaný ako občan (fyzická osoba) sa voči nemu žiadnych útokov nedopustil. V konaní bolo podľa žalobcu nepochybne preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu, že autorom predmetných podaní bol žalovaný a tiež, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach žalobcu chránených ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Nemožno preto podľa žalobcu súhlasiť s názorom žalovaného, že sa jedná o vyjadrenie jeho subjektívneho práva, resp. subjektívneho práva spoločnosti, ktorú zastupoval. Tvrdenia uvedené v predmetom liste sú objektívne spôsobilé ohroziť morálnu integritu žalobcu, osobitne ak pre naplnenie hľadiska objektívnosti postačuje, že takéto tvrdenie sa mohlo dostať na vedomie tretím osobám, ako to je aj v prejednávanej veci, objektívna spôsobilosť narušiť alebo ohroziť právo chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka tiež znamená, že sa nevyžaduje vyvolanie následkov, a teda ani povinnosť žalobcu ich preukázať, navyše žalovaný obsah predmetného podania pred súdom prvej inštancie nespochybňoval. Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 04.01.2021 a dňa 08.01.2021 a uviedol, že ide o šikanóznú žalobu a ak mal žalobca pocit, že obsahom listu právnickej osoby VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. bolo neoprávnené zasiahnuté do jeho práva na ochranu osobnosti - vzhľadom na negatívnu publicitu voči jeho osobe sa jedná o osobu verejného záujmu a poukazuje na čl. 10 Dohovoru a judikatúru ESLP - tak mal žalovať obchodnú spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., keď žalovaný po zmene petitu dňa 17.01.2017 nie je vo veci pasívne legitimovaný. Žalovaný namietal postup žalobcu v spolupráci so súdom prvej inštancie, ktorý podľa žalovaného zo spisu odstránil podanie advokátky Q.. K. z 15.02.2017 v úmysle spôsobiť mu majetkovú a nemajetkovú ujmu flagrantným porušením jeho základných práv a slobôd a zneužitím práva tak traumatizovať a šikanovať žalovaného na podklade zmyslených tvrdení. Žalovaný namietal aj to, že zákonná sudkyňa Q.. X. neprípustným ohýbaním práva pochybila, keď odvolateľovi odňala jeho právo na právnu pomoc a pošliapala jeho právo na spravodlivé súdne konanie vedomým porušením čl. 1, čl. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, čl. 36 ods. 1 Listiny a poukázal na to, že list spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. vo forme originálu nebol súdu doručený, jeho pravosť nebola žalobcom riadne osvedčená, je tu absencia pravosti podpisu konateľa spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. a žalobca (súdny exekútor) nebol v súvislosti s údajným listom spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. zbavený mlčanlivosti Ministerstvom spravodlivosti SR, teda „údajný“ list nemohol byť ako ničotný dôkaz použitý v konaní. Uvedené je podľa žalovaného dôvodom na zamietnutie nedobromyseľnej žaloby a postúpenie veci Slovenskej komore exekútorov na disciplinárne konanie voči nie nezaujatému exekútorovi Q.. Q. vedomým porušením platných ustanovení Exekučného poriadku.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného ďalej nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je podané dôvodne, keď odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vo výroku vecne správne. V záujme dôsledného

vyporiadania sa s vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie a odvolacími námietkami, odvolací súd udáva nasledovné.

7. Podľa ust. čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

8. Podľa ust. ust. § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

9. Podľa ust. § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

10. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do osobnostných práv žalobcu, konkrétne práv na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, a to písaním urážlivých, nepravdivých a pravdu skresľujúcich listov, konkrétne je povinný zdržať sa tvrdení, že „žalobca ako súdny exekútor koná voči spoločnosti VENUS PROJECT SLOVAKIA s.r.o., s cieľom zlikvidovať túto spoločnosť, uvádza do omylu exekučný súd za účelom vylákať poverenia na vykonanie exekúcie voči tejto spoločnosti a získať tak bezdôvodné obohatenie a postupuje voči uvedenej spoločnosti vo výpalníckych aktivitách. Zmena žaloby v uvedenom rozsahu bola pripustená súdom prvej inštancie dňa 17.01.2017 (na pojednávaní, čl. 520), a to aj s poukazom žalobcu na list, ktorý v mene spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. dňa 18.05.2016 vyhotovil žalovaný a ktorým opätovne zasahuje do osobnostných práv žalobcu.

11. Rozsudok č.k. 18C/32/2007-438 zo dňa 05.12.2013 (v poradí prvý rozsudok) vo výroku, ktorým súd zamietol návrh (žalobu) v časti o uloženie povinnosti žalovanému na vlastné náklady zverejniť v Justičnej revue ospravedlnenie v znení: „J.. Q. B., A. R. X, R. B. Y. B. Z. Q.. R. Q., Z. Ú. D. XX, XXX XX A. za C., Ž. T. Y. Q. Y. P. Q. Ú. N.É. Ú. P. D. Q. F. V.“, nadobudol v tejto časti právoplatnosť pred vydaním napadnutého rozsudku č.k. 18C/32/2007-536 zo dňa 21.02.2017 (v poradí druhého rozsudku) z dôvodu, že v uvedenom rozsahu nebol napadnutý odvolaním a nebol podrobený odvolaciemu prieskumu v konaní na odvolacom súde pod sp. zn. 3Co/123/2014.

12. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že z dispozičného princípu sporového konania vyplýva, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy strán sporu a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Napriek tomu, že znenie zákona to neuvádza, bude nepochybné, že zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, ako ktorého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu.

13. V svetle uvedeného je potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vyvodzoval neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovaného aj zo skutkového základu a v rozsahu, ktorý nezodpovedal rozsudnému návrhu v zmysle pripustenej zmeny žaloby zo dňa 17.01.2017, ktorý zmenený petit sa vzťahuje konkrétne a výhradne k písomným prejavom žalovaného, nie k jeho verbálnym vyjadreniam alebo slovným útokom s použitím expresívnych slov počas priebehu dražby. V tomto rozsahu skutkové tvrdenia žalobcu zodpovedali pôvodnému (neúplnému) žalobnému návrhu (zdržať sa neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami). Pokiaľ sa teda žalobca po zmene žaloby domáhal negatívnou žalobou zdržania sa neoprávnených zásahov do osobnostných práv žalobcu vo forme písomných prejavov (listov), na posúdenie dôvodnosti takto uplatneného nároku nemajú vplyv skutkové tvrdenia žalobcu (hoc by aj boli preukázané v konaní) týkajúce sa verbálnych prejavov a

vyjadrení žalovaného na adresu žalobcu počas priebehu dražby ani ich príp. spôsobilosť zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.

14. Odvolací súd v súvislosti s posudzovaním odvolacej námietky žalovaného ohľadne nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore po zmene petitu žaloby dňa 17.01.2017 uvádza, že vecnou legitímáciou (aktívnou na strane žalujúceho a pasívnou na strane žalovaného) sa rozumie hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Bez vyriešenia otázky, či žalobca je v spore aktívne legitimovaný, t.j. či je nositeľom tvrdeného hmotného práva a či správne označil osobu - nositeľa tvrdenej povinnosti, t.j. či ním označený žalovaný je v spore naozaj pasívne legitimovaný, nemôže súd vo veci rozhodnúť, pretože skúmanie vecnej legitímácie strany sporu je procesnou povinnosťou každého vo veci konajúceho súdu.

15. Preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, túto súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, a zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 407/2016-37).

16. Záver súdu o tom, či strana je v konaní vecne legitimovaná (aktívne alebo pasívne) predstavuje otázku spadajúcu pod právne posúdenie veci. Ide o činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná (zahŕňa aj otázku vecnej legitímácie) (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len ako „NS SR“) z 29. marca 2017, sp. zn. 5 Cdo 13/2016). Realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením a nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP (viď R 54/2012, R 24/2017, 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010, 8 ECdo 170/2014, 5 Cdo 13/2016).

17. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je nielen zistenie, že žalobca je fyzickou osobou, ktorej osobnostné práva boli porušené alebo ohrozené, ale rovnako tiež zistenie, že žalovaný sa dopustil toho konania, ktoré žalobca v konaní skutkovo vymedzoval a považoval za zásah do jeho chránených osobnostných práv (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka), teda zodpovedanie otázky, kto nesie zodpovednosť za tento zásah do osobnostných práv žalobcu. Do osobnostných práv môže zasiahnuť tak fyzická ako aj právnická osoba, ktorý právny záver je zastávaný konštantnou judikatúrou súdov (napr. R 114/1999, R 38/1996, R 36/2009, R 53/2010, R 38/2012), teda pôvodcom zásahu môže byť nielen fyzická ale aj právnická osoba (pozri rozsudok NS SR z 26. septembra 2013, sp. zn. 3 Cdo 228/2012).

19. Z citovaného rozhodnutia NS SR je možné dovodiť, že je potrebné vychádzať zo zásady, že ak bol neoprávnený zásah do osobnosti spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou (alebo inou fyzickou osobou) na výkon činnosti tejto právnickej osoby (alebo inej fyzickej osoby), keď je určujúcim existencia miestneho, časového a vecného vzťahu k plneniu úloh takejto osoby, potom občianskoprávne sankcie podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka postihujú v týchto prípadoch samotnú právnickú (alebo inú fyzickú) osobu v zmysle analógie ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 853 Občianskeho zákonníka.

20. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa po (i) právoplatnom zastavení konania v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 4.979,08 eur uznesením č.k. 18C/32/2007-395 zo dňa 02.10.2012, (ii) čiastočnom právoplatnom zamietnutí žaloby rozsudkom č.k. 18C/32/2007-438 zo dňa

05.12.2013 a (iii) poslednej súdom prvej inštancie pripustenej zmene žaloby dňa 17.01.2017, domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa neoprávnených zásahov do osobnostných práv žalobcu na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti písaním urážlivých, nepravdivých a pravdu skresľujúcich listov, konkrétne, že je žalovaný povinný zdržať sa tvrdení, že „žalobca ako súdny exekútor koná voči spoločnosti VENUS PROJECT SLOVAKIA s.r.o., s cieľom zlikvidovať túto spoločnosť, uvádza do omylu exekučný súd za účelom vylákať poverenia na vykonanie exekúcie voči tejto spoločnosti a získať tak bezdôvodné obohatenie a postupuje voči uvedenej spoločnosti vo výpalníckych aktivitách“, a to na tom skutkovom základe, že žalovaný vo svojom mene, ako aj v mene spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. viacerými listami, ktoré žalobca pripojil, adresovanými žalobcovi ako aj iným orgánom a organizáciami, znevažoval česť a dobrú povesť žalobcu najmä tým, že spochybňoval jeho odborné a profesijné schopnosti a znalosti, vysoký štandard a kvalitu poskytovaných právnych služieb, ktorým konaním žalovaný znižuje dôstojnosť a vážnosť žalobcu v spoločnosti, najmä v právnickej obci, žalovaný vo svojich podaniach uvádza nepravdivé a vymyslené skutočnosti (napr. že pri exekúcii na postihnutý obchodný podiel automaticky dochádza ku likvidácii obchodnej spoločnosti). Svoj nárok po zmene žaloby dňa 17.01.2017 žalobca odôvodňoval aj listom zo dňa 18.05.2016 označeným ako „Námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie“, ktorý v mene spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. vyhotovil žalovaný.

21. Z obsahu listu zo dňa 18.05.2016 (č.l. 523) vyplýva, že ide o námietky spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. ako povinnej, v mene ktorej koná žalovaný ako jej konateľ, proti exekúcii v konaní č.k. EX 38/2016. V liste sa mimo iného uvádza, že žalobca ako súdny exekútor koná nedobromyseľne, že konaním vykazujúcim známky podvodu uviedol do omylu oprávneného ako aj exekučný súd a vylákal vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, že povinná má za to, že súdny exekútor (žalobca) by sa mal nechať vyšetriť u psychiatra, pretože vie, že je voči povinnej zaujatou osobou a že za jeho aktivity voči povinnej bol disciplinárne potrestaný, čo neeticky zatajil oprávnenej ako aj exekučnému súdu, teda zatajil, že je zaujatou osobou majúcou nekalé záujmy a pomstychtivé záujmy voči povinnej, ktorú sa už pokúsil „zlikvidovať“ zneužitím exekučného práva. V námietkach povinná opakovane namietala zaujatosť súdneho exekútora a skutočnosť, že súdny exekútor mal uviesť oprávneného do omylu, zatajiť uvedené skutočnosti v úmysle získať bezdôvodné obohatenie na škodu spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o.

22. Zo žaloby zo dňa 16.03.2007 a jej príloh rovnako vyplýva, že listy, od obsahu ktorých žalobca odvodzuje zásah do jeho osobnostných práv a odôvodňuje svoj nárok, sú korešpondenciou spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., ktorú spoločnosť, v mene ktorej koná žalovaný ako jej konateľ (odosielateľom je J. Q. B. - K. B. VENUS PROJECT Slovakia s.r.o.) adresuje tak žalobcovi (emaily z 08-10/2006, č.l. 5-13, 23-42), ako aj tretím subjektom (napr. email/list (odvolanie) zo dňa 03.08.2006 adresovaný Sociálnej poisťovni - č.l. 24-25, email/list zo dňa 21.08.2006 adresovaný spoločnosti Komunálna poisťovňa a.s. - č.l. 14-16, email zo dňa 23.08.2006 adresovaný v kópii SKE - č.l. 23) vo vzťahu k exekučnému konaniu EX 365/2002, vedenému voči povinnej spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. V písomnostiach povinná o.i. uvádza, že súdny exekútor s cieľom zlikvidovať spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. si tzv. „zapodnikal“ vydaním nezákonných exekučných príkazov, čím počnúc dňom 21.01.2005 navodil nezákonný stav likvidácie/úpadku, bráni vykonávaniu podnikania spoločnosti, že súdny exekútor svojim úmyselným konaním spôsobil zastavenie cashflow spoločnosti titulom nezákonnej exekúcie EX 365/2002, že pokračuje vo výpalníckych aktivitách, zavadzaní súdu s cieľom získať nezákonné rozhodnutie pre potreby pokračujúceho podvodného konania, vynucovaní si bezdôvodného obohatenia a s cieľom dostať vyhrážkam a zlikvidovať spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. formou nátlaku.

23. Z obsahu spisu rovnako vyplýva, že žalovaný v konaní na súde prvej inštancie (na pojednávaní dňa 17.03.2009 a dňa 23.06.2009 - č.l. 186, 209) namietal, že všetky skutočnosti, ktoré uvádzal a zakladal do spisu, neuplatňoval žalobca ako občan, ale boli uplatňované voči spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., čiže voči právnickej osobe, v ktorej je štatutárom, išlo o výstupy tejto spoločnosti, a teda ak by sa žalobca cítil dotknutý na jeho právach, mal kvalifikovanú žalobu uplatniť voči spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., nie voči žalovanému ako fyzickej osobe.

24. V danom prípade je zo samotného obsahu žaloby, po pripustení zmeny žaloby dňa 17.01.2017, ako i z pripojených dôkazov zrejmé, že žalovaný v čase tvrdeného zásahu (listami adresovanými žalobcovi a tretím osobám) konal v mene spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. ako jej štatutárny orgán,

ktorej je konateľom nepretržite od 12.02.1993, t.j. bol použitý právnickou osobou na realizáciu (výkon) jej (podnikateľskej) činnosti, a to v medziach Obchodného zákonníka, ktorý mimo iné upravuje konanie v mene spoločnosti (v danom prípade s.r.o.). Nepochybne možno konštatovať existenciu časového, miestneho a vecného vzťahu namietaného konania žalovaného k plneniu úloh spoločnosti VENUS PROJECT Slovakia s.r.o. ako právnickej osoby, keď z obsahu všetkých predložených písomností vyplýva, že išlo o úkony súvisiace s jej činnosťou a vyplývajúce výhradne z tejto činnosti alebo vo vzťahu k exekučným konaniam vedeným proti tejto spoločnosti (exekúcie EX 365/2002, EX 38/2016), t.j. neobsahovali žiadne skutočnosti, ktoré by nesúviseli s činnosťou a podnikaním tejto spoločnosti. Je preto potrebné vyvodiť, že medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiadny hmotnoprávny vzťah, na základe ktorého by vyplývalo žalobcovi hmotnoprávne oprávnenie a žalovanému hmotnoprávna povinnosť, súvisiace s ochranou osobnostných práv, ktorej sa v konaní po zmene žaloby domáha. Ak by teda aj k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu došlo žalovaným ako fyzickou osobou (konateľom), ktorá bola právnickou osobou (spoločnosťou VENUS PROJECT Slovakia s.r.o.) použitá na výkon činnosti, pri ktorej k zásahu došlo, za zásah a ním spôsobenú ujmu zodpovedá (analogicky) právnická osoba - spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o.

25. Uvedený záver odvolacieho súdu má za následok, že námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore je dôvodná, čo je samé osebe dôvodom pre zamietnutie žaloby. Odvolací súd tak nepreskúmaval a nevyhodnocoval ďalšie odvolacieho námietky žalovaného, ani predpoklady uplatneného nároku žalobcu a jeho dôvodnosť.

26. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol.

27. V emailových podaniach zo dňa 16.03.2020, 28.04.2020, v podaní zo dňa 30.04.2020 a v odvolaní žalovaný namietal, že aktuálny odvolací senát nie je nestranný a skutočnosť, ktorou odôvodňoval toto svoje tvrdenie spočívala v nadštandardnom a kamarátskom vzťahu zákonnej sudkyne prvoinštančného súdu Q.. X. (ktorá podľa žalovaného udržiava nadštandardný vzťah so žalobcom a jeho advokátom) a predsedníčky senátu odvolacieho súdu 7Co, Q.. W., ktorej osobne neverí. Uvádza, že vec je nesprávne pridelená senátu 7Co. Namietal, že priebeh konania dňa 21.02.2017 sa udial na úkor spravodlivosti, rovnosti a kontradiktórnosti, vykazoval známky obdobného scenára ako trestne stíhaní sudcovia, zákonná sudkyňa z pomstychtivosti za predchádzajúce zrušené rozhodnutia vedome a úmyselne opakovane vydala arbitrárny rozsudok v úmysle privodiť prospech žalobcovi a jeho advokátovi a nevytvorila priestor na uplatnenie procesných práv žalovaného. Žalobca prostredníctvom pomoci súdu prvej inštancie zneužil údajnú ochranu osobnosti k šikane žalovaného, namietal, že súd prvej inštancie po podaní odvolania vytrhol zo spisu plnomocenstvo, aby tak maril spravodlivosť, odvolací súd konal obštrukčne, aby chránil flagrantné pochybenie súdu prvej inštancie a rozkradnutie spisu, a aby v pripravovanom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd bezbreho tvrdil, že plná moc udelená nebola. Zákonná sudkyňa Q.. X. nesie zodpovednosť za to, že odvolaciemu súdu bol predložený neúplný spis bez podania zo dňa 15.02.2017, ktorého súčasťou bolo plnomocenstvo, keď zistila, že žalovaný aj v odvolaní poukazuje na toto podanie. Žalovaný ďalej namietal, že postup Krajského súdu v Bratislave vykazuje známky neprípustnej šikany, snahu zakryť pochybenie súdu prvej inštancie (keď podľa zistení žalovaného senát 7Co vždy sudkyňu Q.. X. podržal) a preniesť zodpovednosť za stratu listín zo spisu na žalovaného, žalovaný tak má dôvodné obavy o tom, že senát 7Co nie je nezaujatým a nestranným a že odvolacie konanie nebude výsledkom spravodlivého súdneho konania. Žalovaný stratil dôveru v Krajský súd v Bratislave, ktorý po zatýkaní sudcov v prepojení na tzv. K. V. sa javí v jeho očiach ako aj verejnosti ako nedôveryhodný.

28. Podľa ust. § 49 ods. 1 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

29. Podľa ust. § 49 ods. 2 CSP, na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

30. Podľa ust. § 49 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

31. Podľa ust. § 52 ods. 1 CSP, strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

32. Podľa ust. § 52 ods. 2 CSP, v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužívajú.

33. Podľa ust. § 53 ods. 1 CSP, námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich dní, odkedy sa strana dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

34. Podľa ust. § 53 ods. 3 CSP, ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

35. Podľa ust. čl. 11 ods. 1 CSP, úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

36. Podľa ust. § 124 ods. 1 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

37. V nadväznosti na citované ust. § 49 ods. 1 CSP je treba ako prvoradá konštatovať, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania sporu buď na základe námietky zaujatosti vznesenej stranou sporu (§ 52 CSP) alebo na základe oznámenia zákonného sudcu (§ 50 CSP). Obsahom práva na prejednanie veci pred nestranným súdom nie je povinnosť súdu vyhovieť každej námietke zaujatosti vznesenej stranou sporu a vždy vylúčiť sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania sporu pre zaujatosť, ale len povinnosť nadriadeného súdu prejednať každú námietku zaujatosti vznesenou stranou sporu a rozhodnúť o nej.

38. S poukazom na obsah podaní žalovaného odvolací súd konštatuje, že ak by ich podľa obsahu vyhodnotil ako námietku zaujatosti uplatnenú v konaní žalovaným, námietka zaujatosti neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, a to údaj o tom kedy sa o dôvode vylúčenia zákonnej sudkyne odvolacieho súdu (Q.. W.) dozvedel ani dôkazy na preukázanie jeho tvrdení, rovnako odvolací súd nemá za preukázané dodržanie zákonnej lehoty uvedenej v ust. § 53 ods. 1 CSP. Ak žalovaný namieta zaujatosť zákonnej sudkyne odvolacieho súdu Q.. W. z dôvodu priateľského (kolegiálneho) vzťahu so zákonnou sudkyňou súdu prvej inštancie Q.. X., odvolací súd poukazuje na to, že dňa 11.01.2021 došlo k zmene obsadenia senátu 7Co a Q.. W. nie je v čase rozhodovania odvolacieho súdu jeho predsedníčkou. Zároveň je však potrebné uviesť, že kolegiálne vzťahy sudcov, ak nie sú ďalšie okolnosti signalizujúce možnú nestrannosť sudcu, nemožno bez ďalšieho považovať za okolnosť vzbudzujúcu pochybnosť o nezaujatosti sudcu, v zásade nie sú dôvodom na spochybnenie jeho nestrannosti, a to takej intenzity, aby boli dôvodom na jeho vylúčenie z prerokúvania veci z tohto dôvodu (nález Ústavného súdu SR. sp. zn. IV. ÚS 124/2010 z 26. augusta 2010). Pokiaľ žalovaný namieta procesný postup a pochybenia súdu prvej inštancie v konaní pred ním, prípadne procesný postup a rozhodovanie odvolacieho senátu 7Co, odvolací súd konštatuje, že na nápravu pochybení sú strane sporu dané iné procesné nástroje a ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, na takúto námietku zaujatosti sa neprihliada. Právny názor sudcu (senátu 7Co) zaujatý v ním rozhodnutých veciach sa navyše nespája s obavou o stratu jeho nezaujatosti a nestrannosti pri rozhodovaní v iných veciach.

39. Nakoľko v danom prípade námietka zaujatosti voči zákonnej sudkyňi Q.. W. neobsahuje v ust. § 52 ods. 2 CSP stanovené náležitosti a z jej obsahu navyše vyplýva, že žalovaný v nej namieta výlučne okolnosti spočívajúce v procesnom postupe zákonnej sudkyne senátu 7Co v danom konaní a rozhodovaciu činnosť (§ 53 ods. 3 CSP), odvolací súd v súlade s cit. ustanoveniami dospel k záveru, že sú dané dôvody, pre ktoré na námietku neprihliadal a vec nadriadenému súdu nepredkladal. Rovnako

paušálne námietky žalovaného o strate dôvery vo vzťahu k rozhodovaniu (celého) Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, jeho nezávislosti a nestrannosti po zatýkaní jeho sudcov, kvalifikovane nespĺňa vyššie uvedené zákonné náležitosti, pre absenciu ktorých na ne odvolací súd neprihliadal a vec nepredkladal nadriadenému súdu.

40. O trovách konania (celkových) odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a ust. § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a v spojení s ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko v dôsledku zamietnutia žaloby žalobcu v celom rozsahu (s prihliadnutím aj na zamietnutie žaloby rozsudkom č.k. 18C/32/2007-438 zo dňa 05.12.2013) a procesného zavinenia žalobcu na zastavení konania uznesením č.k. 18C/32/2007-395 zo dňa 02.10.2012, bol kumulatívne žalovaný úspešný v plnom rozsahu.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).